

20. april 2010

Til

Folketingets Finansudvalg og

Folketingets Kommunaludvalg

Det kommunale udligningssystem overvejes for tiden i Indenrigs- og Sundhedsministeriets Finansieringsudvalg. Udvalget har givet mulighed for, at kommuner eller kommunegrupper kan fremkomme med deres synspunkter under arbejdet. Parallelt hermed har KL igangsat et embedsmandsarbejde og et debatinitiativ om udligning.

Vi er en kreds af kommuner, der ønsker at bidrage til debatten i form af en rapport om det nuværende udligningssystem. Selve rapporten er udarbejdet af en gruppe embedsmænd fra Frederiksberg, Gladsaxe, Hvidovre, Høje-Taastrup, Greve, Herlev, Rødovre og Københavns Kommuner.

En sammenfatning af rapporten er vedlagt. Udgangspunktet i sammenfatningen er, at udligningssystemet skal sikre nogenlunde lige vilkår for kommunerne samtidig med, at der skal være en tilskyndelse til effektiv drift, vækst og udvikling.

Herudover er der tre hovedsynspunkter.

For det første er det afgørende, at udligningssystemet er stabilt og forudsigeligt, så kommunerne ved, hvilke rammer de skal arbejde inden for. De senere år har vi desværre set en fortsat debat om udligningssystemet samtidig med, at andelen af skønsmæssigt fastsatte tilskud er vokset kraftigt. Dette har skabt betydelig usikkerhed, hvilket igen har svækket tilskyndelsen til at sikre en god økonomistyring. Det bør være en afgørende del af en justering af systemet, at der bliver langt færre særtilskud og specielle tilskudsordninger.

For det andet er udligningen kraftigt skærpet de seneste 10 år. Formelt er udligningsniveauet kun 58 procent, men tages der hensyn til særlige tilskud af forskellig art og til dokumenterbare regionale forskelle i omkostningsniveau er udligningsniveauet nærmere 80-85 procent. Samtidig er systemet indrettet således, at hvis en kommune har en stor vækst, så vil op mod 90 procent af provenuet af den deraf følgende stigning i skatteindtægter gå videre til andre kommuner på grund af et meget højt marginalt udligningsniveau. Skal der bevares en beskedent tilskyndelse til at skabe gode vilkår for vækst og udvikling, bør udligningsniveauet under ingen omstændigheder forhøjes, snarere sænkes.

For det tredje må det fastholdes, at udligningen af forskelle i udgiftsbehov skal være baseret på objektive kriterier. De tilgængelige undersøgelser af mulige kriterier viser, at der på en række områder er behov for såvel demografiske som sociale kriterier. Når kommunernes sociale behov beregnes, bør der tages højde for at udgifterne på de store kommunale serviceområder som folkeskolen og dagpasningsområdet også påvirkes af sociale forhold. Der kan derfor ikke sættes lighed mellem nogle nærmere afgrænsede sociale udgifter og det behov, der indgår i udligningssystemet.

Desuden må man altid huske på at sociale udgifter er styrbare. Vi må undgå en tilbagevenden til refusionerne, fordi refusioner har en stærkt udgiftsdrivende effekt. Og det må fastholdes, at ændringer af udgiftsbehovsudligningen skal ske på grundlag af analyser af forskellige kriteriers egnethed, ikke ud fra ønsker om en bestemt fordeling.

Udgiftsbehovsudligningen i almindelighed og de sociale kriterier i særdeleshed skal sikre nogenlunde lige vilkår for kommuner, som samlet set har store udgiftsbehov, og kommuner, som samlet set har et lavere udgiftsbehov. I den forbindelse bemærkes, at hovedstadsudligningen er et middel til at sikre, at de socialt betingede forskelle der opstår inden for et sammenhængende byområde, ikke skaber uligheder mellem kommunerne i området.

Med venlig hilsen

Borgmester
Jørgen Glenthøj
FREDERIKSBERG
KOMMUNE

Borgmester
Karin Søjberg Holst
 GLADSAXE

Borgmester
Hans Barlach
 Greve Kommune

Borgmester
Kjeld Hansen

 Herlev
Kommune

Borgmester
Milton Graff Pedersen

HVIDOVRE
KOMMUNE

Borgmester
Michael Ziegler

 Høje-Taastrup
Kommune

Overborgmester
Frank Jensen

 KØBENHAVNS KOMMUNE

Borgmester
Erik Nielsen

 RØDOVRE KOMMUNE